

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10143

гр. София, 17.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **12494** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.93, ал.1 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/.

I. Делото е образувано в АССГ на 16.12.21 година по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от прокуриста А. К. С. срещу Решение №240/22.11.2021 година на министъра на околната среда и водите, след изпращането му подсъдност от Върховния административен съд с Определение №12750/14.12.2021 година по адм.дело №11958/2021 година.

Наведените и аргументирани с жалбата основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК.

Жалбата е редовна- отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК.

Налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Подадена е от активно легитимирано лице-неблагоприятно засегнатия от нея адресат, и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК.

Следователно дължимо е насрочването на делото в открито с.з., разпределението на доказателствената тежест между страните и произнасяне по доказателствените искания, направени с жалбата

II. В жалбата е инкорпорирано и акцесорно искане /допълнено с допълнителна молба“ от 06.12.21 година и „допълнение“ от 16.12.21 година/ за спиране на предварителното изпълнение на оспореното решение, по което съдът дължи незабавно произнасяне:

1.Искането е по чл.166 от АПК, вр.чл.93, ал.2 от ЗУО и е допустимо.

Допустимостта на искането по чл.166, ал.2, вр. ал.4 АПК е обусловена от три кумулативни предпоставки:1. Допуснато предварително изпълнение а/с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, или б/ по силата на закона; 2. Образувано дело срещу административния акт, подлежащ на предварително изпълнение; 3.искане на жалбоподателя за спиране на предварителното изпълнение на акта.

В случая са осъществени и трите предпоставки:

С оспореното с жалбата решение на основание чл.91, ал.1, т.1 ЗУО е отнето Разрешение №О.-ОО-7-00/05.12.2016 година, изменено с Решение № О.-ОО-7-01/18.10.2018 година, и с продължен срок на действие с Решение №О.-ОО-702/03.11.2021 година, с което на жалбоподателя на [фирма] е разрешено да извършва дейност по оползотворяване на отпадъци от опаковки. На основание чл.93, ал.2 ЗУО, обжалването на решението не спира неговото изпълнение. По жалбата е образувано настоящото дело в АССГ.

2.Разгледано по същество, искането е основателно, по следните съображения:

По делото е безспорно, че са сключени Рамков договор от 02.01.2021 г. между [фирма], [фирма] и „П. К., К. М. Амбалаж С.Т. А.С., Рамков договор от 02.01.2021 г. между [фирма], [фирма] и [фирма].

По силата на тези договори [фирма] се задължава да извършва събиране на отпадъци от хартиени и картонени опаковки.

В административното производство са били представени 11 броя договори, сключени между [фирма] и следните общини:Б., Бяла, В., В. Т., В. Г., Горна О., Е., Земен, З., К., Л., П., Полски Т., С., С., Трън, Т., А. и Б. за организиране на система за разделно събиране на отпадъци от опаковки на територията на съответната общини.

Въз основа на договорите, годишните отчети по Приложение № 18 на Наредба № 1/2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри на [фирма], а също и от одиторския доклад по време на проверката, административният орган е приел за установено, че дейностите на Хамбургер Р. България“ Е. с отпадъците от хартиени и картонени опаковки и изпращането им за рециклиране в Република Турция са част от конкретния начин на организация на дейностите по разделно събиране, подготовка за оползотворяване, оползотворяване и/или рециклиране, респ. част от системите на [фирма] за разделно събиране оползотворяване и/или рециклиране на отпадъци от опаковки, посредством които се изпълняват целите по чл. 9 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки /НООО/. Констатирани били разлики, описани в оспореното решение, които сочат, че в отчетеното като предадено за рециклиране на оползотворяващи предприятия в Република Турция и рециклирано количество отпадъци от хартиени и картонени опаковки са включени количества, които реално не са разделно събрани и реално не са предадени за рециклиране и рециклирани /11 699,155 тона/ от името на [фирма]. През 2020 г. [фирма] изградило системи за разделно събиране в 11 общини, но реално не са разделно събрани и рециклирани отпадъци от хартиени и картонени опаковки от физически и юридически лица от общините на територията на страната, респ. реалното разделно събрано и рециклирано количество от физически и юридически лица от общините не съответствало на количеството в отчета на организацията по Приложение № 8 на НООО, посочено като предадено за рециклиране и рециклирано.

Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на

административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

При допуснато предварително изпълнение по силата на изрична разпоредба-чл.93, ал.2 от приложимия специален закон-ЗУО, наличието на ценност от вида на изброените в чл.60, ал.1 от АПК е презюмирано. Затова обратно на доводите на искателя, защитата по чл.166 от АПК има за предмет не установяването на липса на такава ценност, а наличието на друг противопоставим интерес- „значителна или трудно поправима вреда”, която ще настъпи пряко за лицето, което е адресат на оспорения пред съда акт. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно и да е резултат нововъзникнали факти и обстоятелства, т. е. такива възникнали след издаване на процесното решение, които не са могли да бъдат известни при постановяването му.

В тежест на лицето, което иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е да докаже наличието на законовите основания за това.

Действително доводите, изложени в т.І.1 от жалбата, т.1.1, 1.2, 1.3 от „допълнителна молба“ от 06.12.21 година, т.1, т.3, т.4 от „допълнението“ от 16.12.21 година, вкл. и доводите за усвоената гаранция от 1 000 000 лева по чл.82 ЗУО не са свързани с нововъзникнали факти, а произтичат пряко от самото допуснато по силата на закона предварително изпълнение, но именно него законодателят е целял и допуснал въз основа на чл. чл.93, ал.2 ЗУО. /В този смисъл: Определение № 10855 от 27.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 10371/2021 г., VII о., докладчик председателят С. Я.; Определение № 760 от 21.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 13715/2020 г., VII о.; Определение № 17547 от 19.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14275/2019 г., VII о., докладчик председателят С. Я.; Определение № 6309 от 24.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4431/2019 г., I о., докладчик съдията Б. Ц.; Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Т. В.; Определение № 7621 от 17.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5488/2020 г., 5-членен с-в, докладчик съдията Т. В./

Въпреки това, съдът счита, че от него е дължима преценка за пропорционалност/съразмерност на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение спрямо конкретиката на случая.

При извършването ѝ съдът съобразява от една страна, че предварителното изпълнение налага незабавно преустановяване дейността на дружеството, а оттук и обслужването на посочените общини, което не се оспорва от ответника. Това е много вероятно да доведе до затруднение за справянето с големи количества генерирани отпадъци и изпълнението на целите на държавата за намаляване на депонирането, съответно до изхвърлянето на рециклируеми отпадъци в контейнерите за смесени битови отпадъци, поради липса на друга възможност. Този извод е във връзка и с неизбежната необходимост от време общините и населените места да ангажират други организации при оползотворяването на отпадъци. Дори и да са верни доводите в оспореното решение, че дружеството е изградило системи за разделно събиране в 11 общини, а не в 20 общини, както и че реалното разделно събрано и рециклирано количество от физически и юридически лица от общините не съответства с около 1/3 на количеството в отчета на организацията по чл.№8 на НООО посочено като предадено

за рециклиране и рециклирано през 2020 година, то неминуемо преустановяването на дейността води до обоснована вероятност от настъпване на значителни вреди за обществото и околната среда. Преустановяването на дейността, без наличие на данни, че същата ще бъде поета достатъчно бързо от друга организация, означава, че в неопределен отнапред период от време в посочените общини рециклируемите отпадъци, вместо да попаднат в цветните контейнери, ще бъдат смесени с битовите и съответно депонирани, което е сериозен проблем за обществото, държавата и околната среда. Ноторно известен е и факта, че за много региони са налице нерешени проблеми с депонирането на битовите отпадъци.

От друга страна, съдът съображава, че предварителното изпълнение спрямо дружеството-жалбоподател с голяма степен на вероятност ще доведе до преустановяването на дейността му, а това би имало за последица причиняването на значителни вреди за него, каквито са и твърденията му в подкрепа на искането. То ще бъде в невъзможност да изпълнява задълженията си по сключените с посочените общини договори, ще загуби клиентите си по арг. от чл.14, ал.8, вр.ал.7 ЗУО. Вероятно без приходи ще бъде в невъзможност да изпълнява и задълженията към собствените си служители. Като краен резултат е реално възможно дейността му да бъде ликвидирана, а това прави безпредметно търсенето на съдебна защита чрез оспорването на акта. В този смисъл е и съдебната практика, на която се позова искателят в допълнението от 06.12.21 година.

Пи изложените съображения съдът обуславя извод, че допуснатото предварително изпълнение нарушава изискването за пропорционалност и съразмерност, поради което спира предварителното изпълнение на оспореното пред съда решение.

Следва най-сетне да бъде посочено и това, че ако са налице конкретни нови факти, с които да могат да се аргументират предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, административният орган по арг. 167, ал.1 АПК би могъл да поиска от съда да допусне предварително изпълнение на оспореното решение. Според настоящия съдебен състав нормата на чл.167, ал.1 АПК е приложима на общо основание- и когато актът не подлежи на предварително изпълнение, и когато подлежи, но разпореждането по чл.60, ал.1 АПК е било отменено, съотв. допуснатото по силата на закона предварително изпълнение е било спряно по чл.166 АПК с влязъл в сила съдебен акт.

Воден от горното, АССГ, II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на 21.02.22 г. от 10.00 часа, за което да се призоват страните-жалбоподателят и ответникът.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл.170, ал.1 АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактическите основания за издаване на оспореното решение и спазването на законовите изисквания за това.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактите, на които основава своите възражения срещу законосъобразността на оспореното решение.

УКАЗВА на жалбоподателя да обоснове събирането на поисканите с жалбата гласни доказателства, вкл. и защо счита, че фактите, които ще установява с тях не са

документално обосновани.

ДОПУСКА на основание чл.171, ал.6 АПК събирането на писмените доказателства, приложени към жалбата и съдържащи се в изпратената от ответинка адм.преписка.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок, в съотв. с указаната им доказателствена тежест, да посочат и ангажират допълнителни доказателства /извън приложените към жалбата и съдържащи се в адм. преписка, изпратена на съда от ответника със съпр. писмо негов рег.№Ж-221/06.12.2021 година/, вкл. и да формулират задачи за вещо лице.

СПИРА, на основание чл.166, ал.3 от АПК, вр. с чл.93, ал.2 ЗУО, предварителното изпълнение на Решение №240/22.11.2021 година на министъра на околната среда и водите.

Определението, в частта му по чл.166, ал.3 АПК, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване. Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: